

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa "K. " Spółki Akcyjnej w Z.

przeciwko Z. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 stycznia 2013 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte we pkt 2 wyroku Sądu
Okręgowego

z dnia 17 października 2011 r.,

- 1) oddala zażalenie;**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego na rzecz adw. A. W. wynagrodzenie w kwocie 120 (sto dwadzieścia) zł - podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług - tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 października 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego oraz zasądził od niego na rzecz powoda koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 300 zł. Postanowienie w przedmiocie orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego zaskarżył pozwany. Zarzucając naruszenie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., wniósł o jego zmianę i nieobciążanie go kosztami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z przepisu tego wynika, że przesłanką ograniczenia lub wyłączenia obowiązku ponoszenia kosztów procesu przez stronę, która sprawę przegrała, jest wystąpienie szczególnie uzasadnionego przypadku. Przepis ten pozwala na oparcie rozstrzygnięcia o kosztach z uwzględnieniem zasad słuszności. Ocena, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym stanowi art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecyjny, oparty na swobodnym uznaniu sądu orzekającego w danej instancji, kształtowanym własnym przekonaniem na podstawie analizy całokształtu okoliczności rozpoznawanej sprawy. W związku z tym ocena sądu orzekającego, że zachodzą przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c. (lub że jest ich brak) może być podważona przez sąd wyższej instancji wyjątkowo, tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 maja 2012 r., III CZ 25/12, nie publ., z dnia 11 maja 2012 r., II CZ 5/12, nie publ., z dnia 9 lutego 2012 r., III CZ 2/12, nie publ., z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 98), w szczególności, gdy ocena ta pomija okoliczności odnoszące się do stron postępowania, czy też do przedmiotu postępowania, które uzasadniałyby rozliczenie kosztów procesu z uwzględnieniem zasad słuszności. W ocenie Sądu Najwyższego, w sprawie nie występują jednak takie okoliczności, które pominął Sąd Okręgowy, uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c. Nie jest bowiem wystarczającym argumentem przemawiającym za zastosowaniem tego przepisu

wyłącznie trudna sytuacja materialna powoda, jeśli uwzględni się rodzaj dochodzonego roszczenia (dotyczącego zapłaty wynagrodzenia za świadczone usługi telekomunikacyjne), jak również niewielką wysokość (300 zł) kosztów, którymi został obciążony pozwany. Z tych względów, uprawnione było orzeczenie na podstawie ogólnej reguły rozstrzygania o obowiązku ponoszenia kosztów procesu zawartej w art. 98 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 394¹ § 3 k.p.c. przy uwzględnieniu przepisów § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1-2 oraz § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie przepisów § 19 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2, § 6 pkt 2 oraz § 2 ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).